

# Gustave Flaubert – Paní Bovaryoná

## Nakladatelství:

ODEON, Praha, 1966

## Počet stran:

300

## *Gustave Flaubert*

- Francouzský romanopisec
- Významný představitel realismu
- Narodil se 12.12.1821 v Rouenu jako syn lékaře (chirurga), což se projevuje do jeho děl.
- Studoval práva – nedokončil kvůli nervové chorobě (padoucnici)
- Během studií mu zemřel otec, který ho předtím stihl finančně zabezpečit
- Poté se už věnoval jen psaní (byl velmi pečlivý, vymýšlel i melodie vět)
- Podle něho by si měl autor zachovávat odstup od díla a postav
- Žil samotářsky, stýkal se jen s několika přáteli (G. De Maupassantem, I. S. Turgeněvem, G. Sandovou)
- Podnikl několik cest po Evropě, navštívil také Egypt, Sýrii a Tunis
- Odmítal manželství, prožil několik nešťastných lásek k ženám většinou starším než on sám
- zemřel 8. května 1880 v Croissetu

## **Romány:**

Paní Bovaryová

Salambo

Citová výchova

Bouvard a Pécuchet

## **Povídky:**

Pokušení svatého Antonína

Prosté srdce

Paměti bláznovy

Herodias

Legenda o svatém Juliánovi Pohostinném

## **Dramata:**

**Kandidát**

**Zámek srdce**

## **Dílo: Paní Bovaryová**

Román paní Bovaryová odráží dvě různé tváře autorovy povahy – první, uchvácená romantickým lyrismem, rozletem myšlenek a harmonií slov, pojímá román jako nositele krásna, druhá, usilovně hledající neosobní a objektivní pravdu.

Jeho dílo předznamenává naturalismus.

V roce 1857 byl za své časopisecky otiskované dílo obžalován z ohrožení veřejné mravnosti, nastavuje satirické zrcadlo banální měšťanské společnosti a jejím zlořádům.

### **Žánr:**

Román (romantismus/ realismus/ naturalismus)

Kritickorealistický psychologický román

Psaný na základě skutečných událostí popisovaných v novinách v letech 1851-1857

### **Jazyk:**

- Spisovný
- Často latinské výrazy (De profundis)
- Zastaralá čeština s přechodníky a archaickými slovy
- Řada obrazů
- Přirovnání
- Metafory

### **Kompozice:**

Kniha je rozdělena do tří částí z hlediska hlavního místa děje a v rámci každé části je rozdělena do kapitol.

Kniha je psaná chronologicky s občasnými odkazy na minulost postav.

V příběhu je jedna hlavní dějová linie.

### **Doba a místo děje:**

Děj se odehrává v polovině 19. století ve Francii.

### **Téma:**

Život člověka na maloměstě – kritika společnosti.

Jaké jsou vlastně ideály, pro které stojí za to žít?

Je dobré cítit a nechat se unášet vášněmi, láskou, emocemi? Nebo je dobré žít jenom podle konvencí a společenských pravidel?

### **Hlavní postavy:**

#### Ema Bovaryová

- Dcera bohatého sedláka
- Vychovávána v klášteře
- Krásná
- Pyšná
- Hledá smysl života
- Touží po přepychu, vášnivě lásce, ale nedokáže si o tom promluvit se svým mužem Karlem, a tak trpí v šedivém maloměstě.

#### Karel Bovary

- Venkovský lékař
- Sice dobrý člověk, ale nesmírně omezený
- Jednoduchý
- Prostý
- Obětavý
- Po celodenních cestách za svými pacienty bývá velice často nesmírně unavený a nečinný

**Vedlejší postavy:**Berta

Dcera Emy a Karla

Pan Homais

Lékárník

Rodolf Boulanger z la HuchetteLéon Dupuise

Písař

Později notář

Pan Théodore Rouault

Emin otec

Rodiče BovaryhoHeloisa

1. Karlova manželka

Doktor CanivetDoktor Larivière Pan Bournisien – farář**Děj****První část:**

Děj začíná nástupem Karla Bovaryho do školy. Karel je velmi stydlivý a skoro nedokáže vyslovit ani svoje jméno (na učitelův dotaz odpoví „Karbovali“). Svou pílí však po čase předstihne i ostatní spolužáky. Své studium dále rozvíjí na medicíně, kde zpohodlněl a málem tak i neudělal závěrečné zkoušky.

Po úspěšném absolvování studia mu matka zaopatřila možnou budoucí lékařskou praxi v Tostes – oženila svého syna se starou vdovou Dubucovou. Karel jezdí za svými pacienty, kterých neustále přibývá, až jednou mu přijde dopis, že starý Rouault má zlomeninu nohy. Jede tedy ještě ten večer do Bertovky, aby se na zranění podíval. Zde se poprvé seznamuje s Emou, krásnou a spanilou dcerou Rouaulta, a ihned se do ní zamiluje.

Během léčby statkářovy zlomeniny jeho manželka umírá, a i když Karel miluje Emu, pro nebožku truchlí. Po určité době se však opět objeví na Bertovce s úmyslem požádat Emu o ruku. Ema souhlasí. Koná se svatba na statku. Po svatební hostině odjedou novomanželé do Karlova domu v Tostes.

Ema, vychovaná v kláštře, má, především díky románům, o manželství zcela zidealizované romantické představy a záhy zjišťuje, jaké to je ve skutečnosti. Její manžel se vrací pozdě domů, unavený. Po čase jejich každodenní život podléhá stereotypu.

Jednoho dne jim však dojde pozvání na ples do Vaubyessardu k markýzi d'Andervillies. Ema je okouzlena. Ples je přesně podle jejích románových představ, dokonce si tam zatancuje i s vikomtem. Je proto velmi smutná, když musí odjet. Celý následující rok pilně cvičí na piano, čte, vzdělává se, doufajíc, že ji i Karla markýz opět pozve na zámek. Pozvání však nepřišlo a zklamaná Ema zanechala jak čtení, tak hudby. Stále více podléhá různým rozmarům a náladám.

Její manžel ji však vroucně miluje a v obavách o její duševní zdraví se rozhodne přestěhovat se do většího městečka zvaného Yonville. Ema zjišťuje, že je těhotná.

### Část druhá

Ubytují se zde v domku hned naproti hostince U zlatého lva. Seznamují se s lékárníkem Homaisem, který se představí jako jejich soused a písařem Leonem Dupuissusem, se kterým si ihned padla do oka. Spjoval je stejný pohled na svět, stejné tužby, zájmy.

Karlovi se moc nedaří, pacienti ho neznají a radši chodí do kostela za panem farářem, než-li k lékaři. Homais pro ně dělá první poslední, neboť si tak alespoň částečně vynahrazuje možnost přiblížit se k lékařské praxi. Karel se velmi těší z Emina těhotenství, ta ovšem doufá, že to bude chlapec.

Narodilo se děvče, pojmenovali ji Berta, protože to jméno Ema zaslechla na plese u markýze. Dítě dali ke kojné. Ema k holčičce nepociťovala příliš lásky.

Začínala být na Karla vysazená. Manželství vůbec nesplňovalo její představy a Karel už vůbec ne. Byl podle ní nudný, neambiciózní, nechával po sobě šlapat. Často si krátila volné chvíle s Leonem. Ema se snažila odolávat jejich vzájemné lásce, Leona odmítala, až se nakonec rozhodl odjet na studia do Paříže. Velmi se trápila, stýskalo se jí po něm. Karel měl o svoji ženu velké obavy. Často dokonce i omdlávala. Nevěděl, jak ji pomoci. Zavolal na pomoc matku, která Emu neměla ráda právě pro její uměleckou duši.

Emu zotavila až návštěva pana Rudolfa Boulangera, který se zastavil za Karlem kvůli svému vozkovi. Rudolf si umnul, že Emu za každou cenu musí mít. Choval se k ní přesně podle jejích romantických představ a tak není divu, že mu Ema po čase neodolala. Začali se tajně scházet. Čím více byla s Rudolfem, tím více pocíťovala zášť ke Karlovi. Milovala ho natolik bláznivě, že pro něj kupovala drahocenné dary, které je brzy zadlužily. Plánovala s Rudolfem útěk, avšak pro něj byla stále pouze milenkou a z útěku sešlo.

Ema opět onemocněla smutkem. Karel o ní neustále pečoval, zároveň ho ale trápily dluhy nadělané jak jeho manželkou, tak jím samotným. Ale miloval ji natolik, že by pro ni udělal cokoli, a tak když mu lékárník navrhl, aby se jeli podívat na operu do Rouenu, souhlasil.

V lóži se manželé Bovaryovi opět setkávají s Leónem.

### Část třetí

Karel ojíždí zpět domů, ale Ema ještě v Rouenu zůstává, aby mohla shlédnout celé představení. S Leónem vzpomínají na staré časy. Ema nakonec podlehne a s Leónem naváže milostný poměr.

Chodila na vymyšlené hodiny klavíru, jen aby se mohla s Leónem vidět. Kupovala si spoustu nových věcí, na které si opět bral půjčku, dokonce jednou tajně prodala Karlovo stavení, jen aby splatila některé směnky. Ema je marnivá, utrácí a půjčuje si stále víc a víc. Nestihá ovšem nic splácet a brzy ji tak hrozí exekuce. Je zoufalá. Ani s Leónem už si moc nerozumí. Shání peníze, kde se dá, ale nikdo už jí nechce půjčit. Dokonce i León a Rudolf ji odmítají pomoci. Neví co dělat a tak se pomocí Justýna, Homaisova pomocníka, otráví arsenikem. Jde domů, kde už na ni čeká Karel, který se dozvěděl o finančních problémech rodiny. Bez vysvětlení odchází do svého pokoje. Čeká na smrt, má velké bolesti, ale Karel jí nedokáže pomoci. Ani doktoři Canivet a Larivière už si neví rady. Ema umírá.

Karel se zhroutil, protože Emu skutečně miloval. Trápil se, všichni jeho známí se od něho distancovali. Ani Berta si nemohla hrát s Homaisovými dětmi, pobuřoval je její zanedbaný zjev. Karel nakonec ze žalu také zemřel. Veškeré rodinné finance padly na pokrytí exekuce. Berta žila po smrti rodičů u staré paní Bovaryové, která zemřela nedlouho po synovi. Vyrostla u vzdálených příbuzných v bídě.

**Vlastní názor:**

Kniha byla velmi zajímavá. Ačkoli měla postava Emy spoustu záporných vlastností, ani tak se mi nezprotivila a kupodivu jsem si ji i docela oblíbila. Mrzelo mě jenom, jak odporně se chovala ke Karlovi, který ji splnil, co jí na očích viděl.